DOSAR nr. 5r-399/2025
PIGD 4-25101802-46-5r-17072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31 iulie 2025 or. Floreşti
Judecătoria Soroca, sediul Floreşti
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Zadorojniuc Alexandru
Grefier Mîrza Nadejda

Cu participarea:
Reprezentantului IP Floreşti, Beznos Sergiu

Examinând în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de ***Ivanova Elena*** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 458739 din 20 iunie 2025, întocmit de către agentul constatator, subofiţer superior de sector al SP1 din cadrul IP Floreşti, Grigoriţchi Cornelia şi decizia de sancţionare în temeiul art.47[1] alin. (1) Cod contravenţional, la amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale,

A C O N S T A T A T:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenţie întocmit de agentul constatator subofiţer superior de sector al SP1 din cadrul IP Floreşti, Grigoriţchi Cornelia, seria MAI06 nr. 458739 din 20 iunie 2025, Ivanova Elena a fost sancţionată în temeiul în temeiul art.47[1] alin. (1) Cod contravenţional, la amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, pentru faptul că, în perioada 09.10.2024-17.10.2024, aflându-se în or. Floreşti, urmare a implementării de către organizaţia criminală „Şor”, a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise, din cadrul băncii comerciale din FR „Promsvyazbank” din Rusia, a primit pentru sine transferuri de ruble ruseşti pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum şi alegerea opţiunii „Nu”, la Referendumul Republican din 20.10.2024.

La data de 16 iulie 2025, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Politie Floreşti al IGP al MAI, Ivanova Elena, a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 458739 din 20 iunie 2025, şi deciziei de sancţionare, solicitând anularea procesului-verbal cu

încetarea procesului contravenţional.

În motivarea contestaţiei contravenţionale contestatorul a menţionat că, a luat cunoştinţă cu procesul-verbal la data de 20 iunie 2025, iar pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancţiune cu amendă semnificativă.

Menţionează că, nu recunoaşte vina. Nu este de acord cu procesul-verbal şi decizia de sancţionare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicţie totală cu circumstanţele de fapt.

Notează că, dacă în procesul verbal la compartimentul 18 apare semnătura sa, precum că ar fi recunoscut contravenţia, solicită a fi considerată o eroare, dat fiind faptul că intenţia a fost de a semna că a luat cunoştinţă cu pornirea procesului contravenţional. În situaţia în care a achitat amenda, menţionează că prin acest fapt categoric nu recunoaşte vina şi fapta contravenţională. Achitarea amenzii s-a efectuat pentru a preveni unele pagube mai mari, a evita blocarea conturilor sau surselor de plată (pensie, salariu etc) şi a nu admite situaţia de a lipsi familia de ultimele surse de existentă.

Relatează că, că tot procesul a derulat în regim de urgenta maximă, iar agentul constatator: A examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; Nu a explicat drepturile şi obligaţiile; Nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului; Nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; Nu a explicat esenţa faptei imputate şi nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; A întocmit procesul verbal cu grave erori de conţinut; A ameninţat cu probleme şi mai mari şi dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenţii a fost supus unui tratament umilitor şi degradant, fapt care l-a afectat atât pe dânsul, cât şi întreaga familie.

Susţine că, Legea contravenţională nu urmăreşte cauzarea de suferinţe fizice sau lezarea demnităţii omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante. A fost sancţionat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată si pe care nu a comis- o. Temei de încetare a procesului-contravenţional constituie inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441, temeiurile de încetare a procesului contravenţional.

Referitor la speţa dată, se ridică dubii privind respectarea a prevederilor art. 425 alin. (1) CC, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul-verbal contravenţional. Omisiunile depistate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute

la art. 443 Cod contravenţional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia.

Menţionează că, procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă şi conţinut. Unul din elementele de bază ale procesului verbal este: Locul şi timpul săvârşirii faptei contravenţionale. Agentul constatator nu a indicat exact locul şi timpul sau perioada comiterii faptei contravenţionale.

De menţionat faptul că potrivit Curţii Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravenţională. Omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esenţial modul în care în prezenta speţă agenţii statului au înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC, determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator.

Indică că, agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului.

Cu privire la fond, indică că, potrivit deciziei de sancţionare ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false şi abuzive. Nu este există nicio probă, cel puţin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. O aplicaţie bancară nu poate fi subiect al contravenţiei. Nu este menţionat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat, dacă aceşti bani au ajuns anume la el. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicaţi. Nu este probată legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar. Unica pretinsă probă a poliţiei ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Prin urmare, fapta incriminată este. bazată doar pe nişte constatări subiective personale ale agentului constatator. La decizia de sancţionare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componenta

contravenitei de la art. 47^1 Cod contravenţional. Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancţiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenitei. Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenţie a articolului, care prevede o sancţiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenţiei de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenţionale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanţele cazului dat.

Menţionează că, că în cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărîrea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Oztiirk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menţionat că încadrarea de contravenţie dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilităţii art. 6 alin. 1 din Convenţie, indicaţiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În aceeaşi cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumţiei de nevinovăţie, Curtea a notat că instanţele sesizate asupra temeiniciei contestaţiei, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentinţele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de poliţistul. C., au aşteptarea „reclamantul să inverseze prezumţia de legalitate şi de temeinicie - procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator.

În ordinea celor menţionate, reţine că existenta faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să ne demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Se constată că în speţă, prezumţia de nevinovăţie de care se bucură acuzatul contravenţional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse în prezenta contestaţie, deoarece în speţă procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravenţional.

Susţine că, respectarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale constituie însăşi esenţa unei societăţi democratice, iar obligaţia statului de a se conforma cu bună-credinţă obligaţiilor asumate constituie un principiu

fundamental al răspunderii internaţionale a statelor. Această obligaţie generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să-se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanţă cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislaţiei.

Urmare a celor menţionate mai sus, solicită admiterea integrală a contestaţiei.

În drept îşi întemeiază contestaţia pe dispoziţiile art. 6 CEDO, art. 20, 21 din Constituţie, art. art. 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 448, 446, 454, 462 Cod contravenţional.

În şedinţa de judecată reprezentantul IP Floreşti, Beznos Sergiu, a solicitat respingerea contestaţiei.

Contestatorul Ivanova Elena în şedinţa de judecată, nu s-a prezentat, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Prin urmare, luând în consideraţie că, procedura de citare a fost respectată, iar contestatorul, din motive necunoscute nu s-a prezentat la şedinţa de judecată, instanţa a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia, or, ultimul urma să aducă la cunoştinţa instanţei de judecată motivele imposibilităţii acestuia de a se prezenta la şedinţă.

Examinând contestaţia şi analizând materialul probator existent în cauză, instanţa a ajuns la concluzia de respins contestaţia ca fiind depusă în afara termenului de înaintare, din următoarele motive.

Conform art. 448 alin.(1) Cod contravenţional - contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. *Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale*, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8).

Astfel, în şedinţa de judecată s-a constatat că, la 20 iunie 2025, de către agentul constatator Grigoriţchi Cornelia, a fost întocmit în privinţa lui *Ivanova Elena* un proces-verbal cu privire la contravenţie în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional (f.d.50).

Procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în prezenţa contestatorului Ivanova Elena, fapt ce se confirmă prin prezenţa în conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie a semnăturilor olografe efectuate de către Ivanova Elena.

Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Astfel, luând în considerație că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 20 iunie 2025, ora 09:37 min. în prezența contravenientului Ivanova Elena, iar contestația a fost înregistrată în cadrul IP Florești abia la 16 iulie 2025 (f. d. 2), adică peste 26 zile, instanța de judecată ajunge la concluzia că aceasta a fost depusă tardiv după expirarea termenului legal de 15 zile, de la data întocmirii acestuia.

În această ordine de idei, instanța reține jurisprudența constatată a Curții Europene, în care s-a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007). În contextul dat, se deduce că, cel interesat în soluționarea litigiului, urma să se deranjeze de soarta dosarului, despre care avea cunoștință și să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin depunerea unei contestații în termenul limită stabilit.

Verificând probele prezentate, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația înaintată de către Ivanova Elena, necesită de a fi respinsă ca fiind tardivă.

În astfel de circumstanțe, instanța nu va mai analiza procesul-verbal cu privire la contravenție, nici sub aspectul legalității și nici sub cel al temeiniciei sale.

În conformitate cu art.448, 462-463 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Contestația depusă de ***Ivanova Elena*** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 458739 din 20 iunie 2025, întocmit de către agentul constatator, subofițer superior de sector al SP1 din cadrul IP Florești, Grigoriţchi Cornelia și decizia de sancționare în temeiul art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, se respinge ca depusă tardiv.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, în Curtea de Apel Nord, prin intermediul judecătoriei Soroca sediul Florești.

Preşedintele şedinţei,
Judecător semnat Zadorojniuc Alexandru

Copia identică originalului Zadorojniuc Alexandru